

జొంగ

మే నెల...

మండు వేసవికాలం - నిప్పులు చెరిగే ఎండ - విపరీతమయిన వడగాడ్పు. జనం రోడ్డుమీద మరీ పల్చగా ఉన్నారు. రాజమండ్రిలో ఈ సంవత్సరం విజయవాడలో కన్నా ఎండలు మండిపోతున్నాయి.

ఎలాగోలా రైల్వేస్టేషన్ దగ్గర్లో ఓ చోటల్లో భోజనం అయిందనిపించి బయటపడ్డాను బాబా జర్నలెస్, ఓ సిజర్ని దమ్ము లాగాక కాస్త హాయి అనిపించింది నీడకోసం ఓ బడ్డి కొట్టు ప్రక్కన జేరాను దేవీ చౌక్ దగ్గరకు పోవడాన్ని సిటీబస్ కోసం ఎదురుచూడడం మొదలుపెట్టాను అయిదు పది పదిహేను నిమిషాలు వృధా అయిపోతున్నాయి సిటీబస్ దర్జన భాగ్యం కావడం లేదు అసహనంగా వాచీసే చూసుకున్నాను రెండుంబావు

"రిమెంట్ మాష్టారూ?"
 తలెత్తి చూసాను నలుపు - తెలుపు కాకుండా. పాదుగు, పొట్టి కాకుండా. లాపు నన్నం కాకుండా కుదుమట్టుంగా ఉన్నాడా వ్యక్తి. సుమారు యాభై ఏళ్ళుంటాయి. అయినా కాస్త బలంగానే ఉన్నాడు చేతిలో బేగ్, పంచె - చొక్కా, వేషం భాష పక్కా. కోనసీమ బ్రాహ్మణులులా ఉన్నాడు బేగ్ కేసి చూసాను. 'వీరాజు', స్కూలు టీచరు' అనుంది "రెండుంబావండి" అన్నాను మర్యాదగా

అతను నా ప్రక్కన నీడగా తేకపోవడం వలన అనుకుంటా ముందుకు వెళ్లి ఎదురుగా ఉన్న సైకిల్ హెచ్చు ఓరగా నిలబడ్డాడు నేను మళ్ళీ ఓసారి సిటీబస్ వస్తాందేమోనని అత్యాగ్రహం చూసి, చేతిలో పేపరు విప్పాను హత్యలు - మానభంగాలుతో మొదలయి, అరోపణలు - ఖండనలుతో సాగి, మనవాళ్ళు ఓదిన క్రిడల ఏకేవలతో పూర్తయింది

యధారాపంగా ఎదురుగా చూసాను ఆ వీరాజు మాష్టారు సైకిల్ హెచ్చు వాడితో మాట్లాడుతున్నాడను కుంటా అయిన షేప్ చూస్తే కాస్త సీరియస్ గానే ఉన్నట్లునిపించింది ఆ సైకిల్ హెచ్చువాడు కూడా నీరియస్ అవుతున్నాడు అతే వీరాజు మాష్టారి చెయ్యి పట్టుకున్నాడు అయిన పదిలించుకోడాన్ని ప్రయత్నిస్తున్నాడు వాడు ప్రక్క సందులోకి లాక్కొట్ట తున్నాడు. అయిన పదిలించుకొని రోడ్డుమీద కొచ్చాడు నాకంతా అయోమయంగా ఉంది రోడ్డు దాటి ముందుకు వడ్డాముసుకునే టప్పట్టి, రోడ్డుమీద క్రాఫిక్ ఎక్కువ అవడంతో మరో మూడు, నాలుగు నిమిషాల దాకా రోడ్డు క్రాస్ చెయ్యలేక పోయాను అప్పట్లో జనం బాగా త్రోగువడ్డారు.

"వాడు కుద్ద దొంగం. సైకి అలా కనిపిస్తాడు.

క్రిందటి సోమవారం దానవాంపేటలో మా హెచ్చులో సైకిల్ కావాలని తీసుకొచ్చి మళ్ళీ కన్నడలేదు" సైకిల్ హెచ్చు వాడు ఎవరో చెప్పాడు.

"నాలుగు తగిలించేవయ్యా! చూస్తావేం?" ఎవరిదో సలహా.

"ఇటువంటి వాళ్ళను కాలో చెయ్యి తీసేయ్యాలి." నమ్మలేకపోయాను. పెద్దమనిషి, మర్యాదస్వలులా కనిపిస్తున్న అతగాడు దొంగా నమ్మకశక్యంకాలేదు. ఏదో ఎక్కడో పోరాజులు జరిగింది. ఇందులో ఏదో మోసం ఉందనిపించింది. జనాన్ని త్రోసుకు ముందుకు వెళ్ళడాన్ని ప్రయత్నించాను. నావల్ల కాలేదు ఈసారి దగ్గర్లోనే కాస్త ఎత్తుగా ఉన్న అరుగు ఎక్కాను ఈసారి బాగా కనిపిస్తోంది - ఎన్నిస్తోంది

సైకిల్ హెచ్చు వాడు వీరాజు కాలరు వడల్లేదు వీరాజు చేతిలో బేగ్ చంకలోకి మరింది బాగా గట్టిగా పట్టుకున్నాడు.

"నేనేం దొంగమకాను స్కూలు టీచర్ని. అనుమానం ఉంటే పోలీస్ స్టేషన్ కు నడవండి " వీరాజు అయాసపడుతూ సాధ్యమయినంత గట్టిగా అనడాన్ని ప్రయత్నిస్తున్నాడు

"ప్రతీ దొంగ వెధవకు జడో అలవాటు. అక్కడ వాళ్ళు - వీళ్ళు అంతా లాలూచీ." ఇంత వయసాన్ని ఇదేం వెధవ పసయ్యా? సిగ్గులేదా?

అచిట్టు ప్రక్కల ఉన్న నల్లరయదుగురు ఆ సైకిల్ హెచ్చువాడి తాలూకు అనుకుంటూ అప్పట్లో - వీరాజు జుట్టు చెరిగి - చొక్కా చెరిగి - మొహం కమిలిపోయి - అయాస పడుతున్నాడు మాట అడబడుతోంది పులి ముందు నిలబడ్డ మేకవెల్లలా దీనంగా - సహాయం కోసం చూస్తున్నట్లున్నాయా చూపులు కాబాలీవాలా ముందు బుజాగ్రస్థుడిలా ఉన్నాడు నాకు చచ్చేంత జాలేసింది కానీ, నేనొక్కర్ని ఏం చెయ్యగలవు ఇజనం ముందు. జూలియన్స్ సీజర్ గ్రామాలో 'మాబీ'లా ఉన్నారా జనం. అగమంబే ఆ వీరాజుతో బాటు నన్ను కూడా చావగొట్టేలా ఉన్నారు. 'పీడు - వాడు లాలూచీ రా అని నన్ను కూడా బాదేయగలవు కానీ, అతగాడి పరిస్థితి చూస్తూంటే జాలేస్తోంది ఈత రానివారు ములిగిపోయేవాడి చూసి పొందే బాధ - నిస్సహాయత నన్నావరించాయి అతగాడ్ని స్థానబలం తేకడం! బళ్ళి పిల్లల ముందు పులిలా ఉండే మాష్టారు హాసం పిల్లిలా అయిపోయాడు ఈరోజు లేచిన వేళానికేం అట్టాంటిది ఎవరి మొహం చూశాడో ఏం కళునం వచ్చిందో? ఇతగాడు ఇల్లు తేరడం అలస్యం అయితే భార్య బిడ్డలు ఎంత అందో ఈన పడుతుందారో. వావో! ఎంత అవమానం దెలికేక మెంటాలిటీ అయితే ఈ అవమానం భరించలేక ఏ అత్యుపాధో చేసుకోవచ్చు కూడా ఇందులో ఏదో కుట్ర ఉంది ఆ సైకిల్ హెచ్చువాడు - వాడి ముతా ఏదో కుట్ర వస్తుంటాడు ఎందుకై ఉంటుంది?... బహుశ... ఆ బ్యాగ్ లో ఉన్న

క్యాష్ కోసం ఆ

అ తోచన రాగానే నాదృష్టి ఆ బ్యాంకుమీద పడింది వీర్రాజు ఆ బ్యాంక్ మరీ గట్టిగా చంకలో బిగించి పట్టుకున్నాడు.

"ముందా బ్యాంక్ లాక్కోండి అసలు వాడు దాంట్లో ఏం దాచాడో?" ఎవరో నలహా పడేశారు బహుశ. వాడు కూడా ఆ సైకిల్ వాపు వాడిధండ్ అయ్యంటాడు

కరెక్ట్ ఇటువంటి సమయాల్లో నా బుర్ర పాదరసంలా పన్నేసుంది నా ఆహా రైటన్నమాట అంటే. వాళ్ళు ఆ బ్యాంక్ కోసమే, దాంట్లో డబ్బు ఉందని తెల్సే. ఈ విధంగా సైకిల్ దొంగగా చిత్రీకరించి తెలివిగా నాటకమాడుతున్నారన్నమాట.

ఎంత దారుణం? పట్టపగలు నడిబజార్లో మరీ ఇంత ఘోరమా? రాజమండ్రి బొత్తగా రోడీలకు, గూండాలకు నిలయమయి పోయింది మనిషికి సెక్యూరిటీ లేకుండా పోయింది

'అర్ధరాత్రి ఆడది ఒంటరిగా తిరగలేదనాడే' అన్నాడు మహాత్ముడు.

'పట్టపగలు మగాడు పదిమంది మధ్య తిరగలేని' రోజు లా చ్చాయి. బొత్తగా నరమాంస భక్షకుల్లా తయారయ్యారు జనం.

ఇంతలో 'టప టప' శబ్దంతో ఈ లోకంలోకి పచ్చిపడ్డాను దారిన పోయే దానయ్య ఎవరో వీర్రాజును ఓ నాలుగు దెబ్బలు వడ్డించి, తన ప్రహారం చూపించి పోయాడు. ఇప్పుడెవరైనా అతన్ని కొట్టచ్చు, తన్నొచ్చు, తిట్లొచ్చు. వాళ్లకు ఈ మధ్య వ్యవహారంతో సంబంధం ఉండక్కర్లేదు. వెర్రాడి పెళ్లాం వాడందరికీ వదిలట.

'వెడపని ఆర్జిటు స్తంభాన్ని కట్టేసి, బట్ట లూడదీయండి.' చచ్చినట్టు నిజం ఒప్పు కుంటాడు." మరో అద్భుతమైన సలహా.

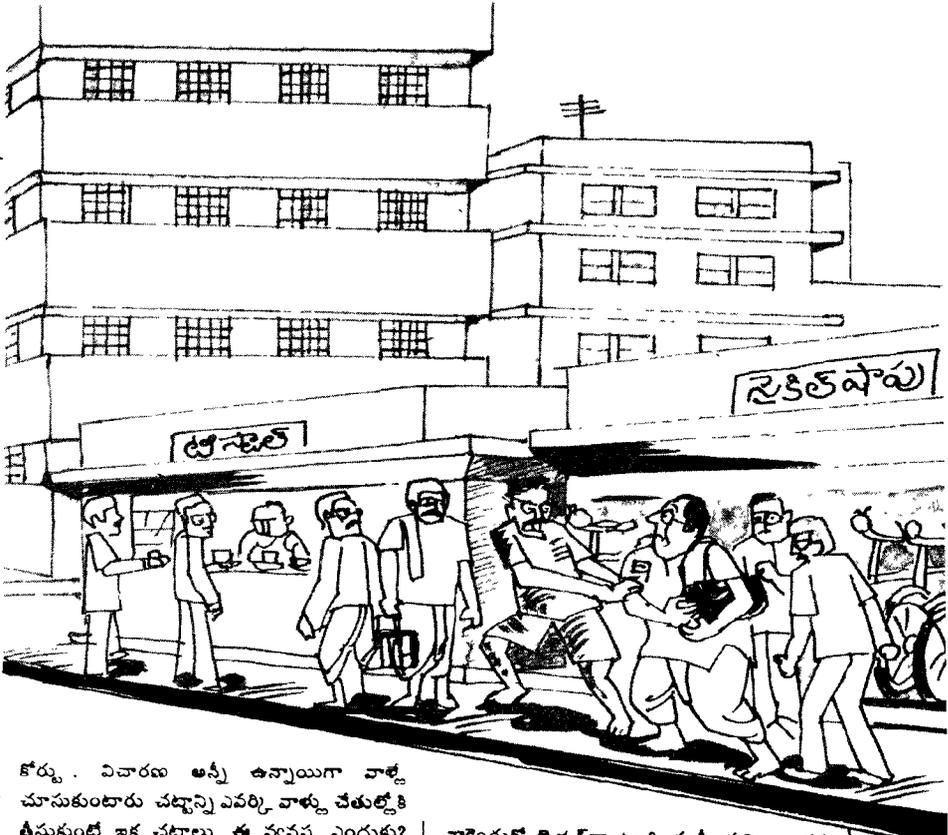
అది మానవత్వాన్ని - మనిషి సంస్కారానికి పరాకాష్ఠ

ఆ సలహా అందరికీ ఆమోదం - అనందం అయినట్టుంది.

'బెను - బెను' అన్నారంతా ముక్త కంఠంతో కోరసగా

అప్పుట్లో వీర్రాజు బట్టలు విరిగి అర్ధ నగ్గంగా ఉన్నాడు. పెదవి చిట్టి రక్తం కాకుతోంది. నిలబడలేక పోతున్నాడు. నిలద్రొక్కుకోవాలని ప్రయత్నిస్తున్నాడు. అతగాడి ఏకగ్రత అంతా ఆ బ్యాంక్ మీదే ఉంది దాన్ని మాత్రం వదలడం లేదు ఎవరో మహాసభావుడు దెబ్బనార త్రాడు పట్టుకోచ్చాడు మరుక్షణంలో వీర్రాజు శిలువ వేయబడ్డ శ్రీస్తులా స్తంభాన్ని కట్టివేయబడ్డాడు ఆ ఆటవిక చర్మకు అనందిస్తున్న కానిస్టులను చూస్తూంటే జాగుచ్చ కల్లుతోంది నేనేక్క డున్నాను?... రాజమండ్రిలోనేనా?... అనుమానం వేసింది.

ఏదో చెయ్యాలి ఏం చెయ్యాలి?... ఏదైనా చేసే ఈ దారుణాన్ని ఆపాలి. ఒకవేళ అతడు దొంగైతే.. ఆ ఆహా నాకు బాధగా ఉంది దొంగైతే పోలీసులు ..

కోర్కూ. విచారణ అప్పీ ఉన్నాయిగా వాళ్లే చూసుకుంటారు చట్టాన్ని ఎవరికి వాళ్ళు చేతుల్లోకి తీసుకుంటే ఇక చట్టాలు. ఈ వ్యవస్థ ఎందుకు? ఘనం ఎక్కడికి పోతున్నామో నాశం అర్థం కావడంలేదు. జనం కేరింతలు కొడుస్తారు.

క్రింద కాళ్లు - పైన తల - స్తంభాన్ని అనుకున్న వీవు ఎందవేదికి కాలిపోతుండగా నిస్సహాయంగా అతడు చూస్తూందిపోయాడు అంతమంది జనంలో మానవత్వం ఉన్నవాళ్ళు ఒక్కొక్కరు. ఒక్కొక్కరు లేరా? ఒక్కొక్కరు కూడా అప్పుచేయడాన్ని ప్రయత్నించారో? మరీ, తనున్నాడు కదా? తనెందుకు ప్రయత్నించటం లేదు? ఒక్కొక్కరు జనంలోకి ఉరికి, గబగబా అతగాడ్ని బంధించిన త్రాళ్లు విప్పి, నీడలోకి తీసుకెళ్లి ఓ గ్లాసుడు మంచినీళ్ళు ఇచ్చి 'ఏమయ్యా! మీరు మనుష్యులు కాదా! మీలో మానవత్వం లేదా! మీ అన్నకో, నాన్నకో, మీకో ఈలాగే జరిగితే మీరు ఉడుకుంటారా?' అని అరవాలనుకున్నాను. కానీ .. కాళ్ళు నిలబడిన చోటునుంచి కదలవే? గొంతుకు పెగిలి రావేం! నాశమయింది? నేనెందుకు ఆడదానిలా అయిపోయాను! కళ్ళెటుట ఘోరం జరిగిపోతుంటే అన్యాయాన్ని అరికట్టలేని దడప్పులా ఎలా ఉందిపోగలుగుతున్నాను. నాశ అవమానకరంగా ఉంది.

వెంటనే... ఓ అలోచన మెరుపులా మెరిసింది. ఒక్కొక్కరుంటున్న ఎదురుగా ఉన్న అయ్యరు చోటల్లోకి ఉరికాను. ఓ రూపాయి వారి మొహాన పాలేనా... హలో.. పోలీస్ స్టేషన్ ఇక్కడ రైల్వే స్టేషన్ ఎదురుగా ఘోరం జరిగిపోతుంది. ఓ మనిషిని సత్వ దహనం చేస్తున్నారు. మీరు వెంటనే వచ్చి రక్షించాలి. నేను ఉడిపి చోటరునుంచి మాట్లాడు తున్నాను" అని రిసీవరు పెట్టేశాను. నేను మాట్లాడుతున్నది నాశ అర్థం కాలేదు. మధ్య

నాశంకో దిన్నెనగా ఉంది. మళ్ళీ వచ్చి ఇంతకు ముందు నిలబడ్డ చోటి నిలబడ్డాను. మరో అయిదు నిముషాల్లో పోలీస్ వీవు రానే వచ్చింది. అప్పటిదాకా వీరుల్లా నిలబడ్డ జనం చల్లగా జారుకున్నారు. వీర్రాజును విడిపించి, వీర్రాజును, సైకిల్ వాపువాడ్ని, అతగాడి మిత్రుల్ని సహాయంగా స్వేచ్ఛకు లాక్కుపోయారు.

ఇప్పుడు నాశంకో తప్పిగా ఉంది. పోయిగా గాలి వీల్చుకున్నాను 'బెటర్ లేట్ డెన్ నెవర్' అన్నారు కాస్త అలస్యంగా అయినా ఓ మంచి పని చేసినందుకు అనందంగా ఉంది. మరీ కాస్త అలస్యం అయిఉంటే వీర్రాజు ప్రాణాలు అనంత వాయువుల్లో తీసమయి ఉండేవి.

ఒకనారి లైం చూసుకున్నాను. సుమారు మూడు కాచిస్తోంది.. ఇంకా ఎండ తీరగానే ఉంది. వేది గాల్పులు వీస్తున్నాయి. ఇక దేవీచౌక పోదల్చుకో లేదు. ఇన్నీసుపేటలో మా లాయర్ని కలుసుకుని రాత్రి పదిగంటల త్రయిన్లో విజయవాడ పోవడాన్ని నిర్ణయించుకున్నాను.

సాయంకాలం ఎదుగుంటల దాకా అక్కడ అక్కడ పని చూసుకోని ఆర్థిక బారలో వడ్డాను. బయట లాస్ట్ బేబుల్స్, ఛైర్స్ - మంచి డిమ్ లిడింగ్ - సన్నని ఇంగ్లీషు మ్యూజిక్ - బాగా అమర్చారు ఓ మూల భాతీగా ఉన్న బేబుల్ దగ్గర కూర్చున్నాను. ఓ రెండు బీరు, ఓ స్పైట్ గ్లీసీపీకు అర్పించాను. సమ్మరలో వీరు తప్పితే మరెం తీసుకోను

ఇంతలో మరో వ్యక్తి వచ్చి నా ఎదురుగా ఉన్న కుర్చీలో కూర్చున్నాడు మొహం అంతగా కనపడలేదు. జీరర వీర సర్వ చేపాడు ఓపనీచేసి గ్లాస్ లో పోస్తుండగా అతగాడు అర్పించాడు.

